

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Karly Cháberové a soudců Jana Kratochvíla a Štěpána Výborného ve věci

žalobce: **IPOT s.r.o.**, IČO: 62909266
sídlem Dačického 1207/4, Nusle, Praha 4
zastoupen advokátem Mgr. Jakubem Hajdučíkem
sídlem Sluneční náměstí 2588/14, Praha 5

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno - Střed

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 10. 2016, č. j.: 43855/16/5100-41453-711335

takto:

- I. Žaloba se z a m í t á.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 7. 10. 2016, č. j.: 43855/16/5100-41453-711335 (dále jen napadené rozhodnutí), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce proti rozhodnutí Finančního úřadu pro hl. m. Prahu, územního pracoviště pro Prahu 4 (dále jen správce daně) ze dne 2. 5. 2016, č. j.: 3803690/16/2004-00540-107108 o změně částky zajištění daně.
2. Ze správního spisu vyplývají následující podstatné skutečnosti.
3. Dne 30. 1. 2015 vydal správce daně zajišťovací příkaz, č. j. 669440/15/2004-00540-110411 (dále jen zajišťovací příkaz) k zajištění daně z přidané hodnoty za prosinec 2014 složením jistoty v částce 2 137 463 Kč. V odůvodnění tohoto příkazu jednak odůvodnil výši zajištění a jednak důvody vedoucí k obavám o obtížné vymahatelnosti daně v době její vymahatelnosti. K této oblasti uvedl, že vyhledávací činností byla zjištěna existence neoznámených účtů daňového subjektu a že kromě vkladu ve výši 100 000 Kč, nebyl zjištěn žádný majetek daňového subjektu. Za zdaňovací období listopad a prosinec 2014 nepodal daňový subjekt přiznání k dani z přidané hodnoty, byla mu již jednou zrušena registrace k dani z přidané hodnoty z důvodu neplnění povinností. To, že daňový subjekt neoznámil správci daně své dva bankovní účty, nelze chápat jinak než jako snahu o zatajení příjmů. Úhradu daně tak lze důvodně považovat za nejistou.
4. V rámci provedené daňové kontroly správce daně dospěl k závěru, že nebyly zjištěny rozdíly oproti údajům vykázaným žalobcem v daňovém přiznání, z čehož vyplynulo, že bude vyměřena daňová povinnost ve výši 1 104 576 Kč.
5. Dne 2. 5. 2016 vydal správce daně rozhodnutí o změně zajištěné částky, jímž podle § 168 odst. 3 daňového řádu ve věci zajištěné částky změnil (snížil) částku daně zajištěnou zajišťovacím příkazem z částky 2 137 463 Kč na částku 1 104 576 Kč a v rozsahu této změny současně ukončil účinnost původního zajišťovacího příkazu. V odůvodnění tohoto rozhodnutí správce daně uvedl, že v průběhu daňového řízení před stanovením daně správce daně zjistil skutečnosti, na základě kterých má za to, že z části pominuly důvody, pro které byla dle zajišťovacího příkazu zajištěna částka 2 137 463 Kč.
6. Proti rozhodnutí správního orgánu I. stupně podal žalobce odvolání, ve kterém namítl nepřezkoumatelnost prvostupňového rozhodnutí, neboť neobsahuje důvody snížení zajištěné částky. Zdůraznil, že jeho tvrzení byla shledána jako správná a poukázal na nepřiměřenou dobu trvání daňové kontroly.
7. Napadeným rozhodnutím žalovaný odvolání žalobce zamítl a napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně potvrdil. V odůvodnění napadeného rozhodnutí žalovaný uvedl, že napadené rozhodnutí správního orgánu I. stupně reflektovalo důvody pro změnu výše uložené jistoty ve výši 1 104 576 Kč (žalobcem tvrzená daňová povinnost za zdaňovací období prosinec 2014). Výsledky daňové kontroly však nesvědčily o tom, že by mělo dojít také k odpadnutí důvodu, pro který byla dosud nestanovená daň zajištěna. Z napadeného rozhodnutí jako celku se podává, že je rozhodováno pouze o snížení částky, nikoli o přehodnocení údajů zajištění, které zůstávají stejné, jak byly konstatovány v zajišťovacím příkazu. Přes svou stručnost není prvostupňové rozhodnutí nepřezkoumatelné. Odvolací orgán dále uvedl, že zajišťovací důvody spočívaly zejména v majetkové nedostatečnosti žalobce, k čemuž přispěly poznatky týkající se neplnění daňových povinností. V tomto směru kontrola důvody zajištění nevyvrátila.

8. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce žalobu, ve které namítl, že žalovaný porušil § 114 odst. 2 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění pozdějších předpisů (dále jen daňový řád), když dokazování doplnil o skutečnosti plynoucí z návrhu kontrolních zjištění ze dne 11. 5. 2016, č. j. 3666086/16/2004-60565-110514, ale neseznámil s tím žalobce a neumožnil se mu vyjádřit.
9. Další námitka směřovala proti tomu, že v rozhodnutí správního orgánu I. stupně nebyl uveden jediný důvod změny výše zajištěné částky, ani důvod proč zajištění stále trvá v částce 1 104 576 Kč. Závěr žalovaného, že rozhodováno bylo pouze o snížení částky, nikoliv o jakémkoli přehodnocení důvodů zajištění, je pouze spekulací, nemající jakýkoliv podklad v prvostupňovém
10. tvrzení žalovaného, že důvod zajištění spočívá v majetkové nedostatečnosti žalobce, žalobce namítl, že jeho majetková situace se mění a nelze tedy vycházet ze zastaralých údajů. Ohledně žalobce nebyly správcem daně zjištěny v době vydání napadeného rozhodnutí žádné negativní skutečnosti. S daňovými orgány spolupracoval, podezření ze zatajení výnosů odvrátil. V napadeném rozhodnutí je pouze v obecné rovině konstatováno, že trvání zajištění je založeno na poznatcích správce daně získaných při správě daní týkajících se neplnění povinností žalobce, žádné konkrétní okolnosti uvedeny však nejsou.
11. Ve vyjádření k žalobě žalovaný uvedl, že rozhodnutí dle § 168 odst. 3 daňového řádu je nutné vnímat jako rozhodnutí, jímž je upravováno vedení řízení před správním orgánem ve smyslu § 70 písm. c) s.ř.s., neboť tímto rozhodnutím je s ohledem na snížení výše zajišťované částky a alespoň částečné pozbytí účinnosti zajišťovacího příkazu ve své podstatě zužován rozsah vedeného řízení. Žalovaný uvedl, že v daném případě neprováděl jakékoli dokazování, když v napadeném rozhodnutí odkázal na závěry u žalobce provedené daňové kontroly, s níž byl žalobce seznámen. Žalovaný v napadeném rozhodnutí žalobci podrobně vysvětlil, že v době, kdy správce daně vydal rozhodnutí o snížení zajištěné částky, dle jeho názoru přetrvávaly důvody pro zajištění daně uvedené v zajišťovacím příkaze.
12. Při jednání zástupce žalobce zdůraznil, že vzhledem k výsledku daňové kontroly, při které žalobce rozptýlil pochybnosti o správnosti podaného daňového přiznání, mělo být zajištění daně zrušeno úplně. Z důvodů uvedených v žalobě navrhl zrušení napadeného rozhodnutí, vrácení věci k dalšímu řízení a přiznání nároku na náhradu nákladů řízení. Zástupce žalovaného s odkazem na odůvodnění napadeného rozhodnutí a na vyjádření k žalobě navrhl zamítnutí žaloby s tím, že výše daně byla sice ujasněna daňovou kontrolou, ale zajištění daně bylo nadále odůvodněno obavou z její možné nedobytnosti.
13. Městský soud v Praze přezkoumal žalobou napadené rozhodnutí a jemu předcházející řízení z hlediska žalobních námitek uplatněných v podané žalobě a při přezkoumání vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době vydání napadeného rozhodnutí (§ 75 s.ř.s.), a dospěl k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně.
14. Podle § 167 odst. 1 daňového řádu je-li odůvodněná obava, že daň, u které dosud neuplynul den splatnosti, nebo daň, která nebyla dosud stanovena, bude v době její vymahatelnosti nedobytná, nebo že v této době bude vybrání daně spojeno se značnými obtížemi, může správce daně vydat zajišťovací příkaz.
15. Podle § 168 odst. 3 daňového řádu pominou-li před stanovením daně nebo před dnem její splatnosti důvody, pro které bylo zajištění daně uplatněno, správce daně bezodkladně rozhodne o ukončení účinnosti zajišťovacího příkazu. Zjistí-li správce daně před

stanovením daně nebo před dnem její splatnosti důvody pro snížení původní výše zajištění, rozhodne o změně zajištěné částky rozhodnutím, které mění částku uvedenou v zajišťovacím příkazu a současně ukončí v rozsahu změny účinnost příkazu původního. Vznikl-li v důsledku těchto rozhodnutí vratitelný přeplatek, správce daně jej vrátí bez žádosti do 15 dnů od jeho vzniku.

16. Žalobce namítl, že se správní orgány při rozhodování o změně zajišťovacího příkazu nezabývaly jeho majetkovými poměry, že vycházely ze zastaralých údajů, že odůvodnění obavy, že daň bude nedobytná nebo že její vybírání bude spojeno s obtížemi, je obecné, tedy nedostatečné.
17. Při vydání zajišťovacího příkazu musí být naplněny obě podmínky vyplývající ze shora citovaného ustanovení. Rozhodnutími správních soudů bylo opakovaně judikováno, že naplnění odůvodněné obavy ve smyslu § 167 odst. 1 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, je třeba zkoumat individuálně ve vztahu ke konkrétním okolnostem případu. Existence odůvodněné obavy musí být založena na konkrétních poměrech daňového subjektu, které musí být vztaženy k výši dosud nesplatné nebo nestanovené daně.
18. Je pravdou, že prvostupňové rozhodnutí se poměry žalobce z hlediska obtížnosti vymáhání nově stanovené výše zajištění daně nijak nezabývá. V odůvodnění napadeného rozhodnutí pak žalovaný uvedl, že výsledky daňové kontroly nesvědčily o tom, že by mělo dojít také k odpadnutí důvodů, pro které byla dosud nestanovená daň zajištěna. Z prvostupňového rozhodnutí je tedy zřejmé, že k přehodnocení důvodů zajištění nedošlo, tyto zůstávají zachovány tak, jak byly konstatovány v zajišťovacím příkazu.
19. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 4. 5. 2017, č.j. 1 Afs 88/2017-39, mimo jiné konstatoval, že *přestože daňový řád neobsahuje výslovnou úpravu povinnosti činit do spisu záznamy o přezkumu trvání důvodů pro zajištění daně, je třeba mít na paměti, že zajišťovací příkaz představuje mimořádně silný institut, který může velmi výrazně zasáhnout do majetkové sféry daňového subjektu a v některých případech ovlivnit i jeho samotnou existenci. Zákon stanoví pro jeho využití přísné podmínky [musí existovat přiměřená pravděpodobnost, že (i) daň bude v budoucnu v určité výši stanovena a zároveň, že (ii) v době její vymahatelnosti bude tato daň nedobytná nebo bude její vybrání spojeno se značnými obtížemi; naplnění odůvodněné obavy o budoucí dobytnost daně je přitom třeba zkoumat individuálně ve vztahu ke konkrétním okolnostem případu, blíže viz např. rozsudky ze dne 16. 4. 2014, č.j. 1 As 27/2014-31, č. 3049/2014 Sb. NSS, nebo ze dne 23. 2. 2017, č.j. 1 Afs 335/2016-38]. Tyto podmínky musí být splněny po celou dobu zajištění daně a správce daně je povinen z úřední činnosti zkoumat, zda nadále trvají.] Aby mohl správce daně této povinnosti dostát, je nezbytné, aby trvání podmínek zajištění daně podrobil pravidelnému přezkumu, a to v přiměřených intervalech, které odpovídají jednak závažnosti zásahu do práv daňového subjektu zajištěním dosud nestanovené nebo nesplatné daně, jednak konkrétním okolnostem případu, např. pokud jde o důvody zajištění daně. Výsledek takového přezkumu správcem daně pak musí být zřejmý ze správního spisu. Je samozřejmé i na daňovém subjektu, aby se ve vlastním zájmu svými podněty domáhal ukončení účinnosti rozhodnutí o zajištění daně a aby správci daně poskytl relevantní tvrzení a nabídl důkazy.*
20. V této věci však žalobce v rámci řízení neuvedl žádné konkrétní skutečnosti, které by měly prokazovat, že obava, zda bude daň vymahatelná vůbec či s obtížemi, již není na místě. Ostatně ani v žalobě žádné konkrétní skutečnosti neuvádí. Jestliže tedy ze zjištění opatřených v rámci daňové kontroly ani z podání žalobce v rámci předmětného řízení nevyplynuly žádné údaje,

které by nasvědčovaly změně majetkových poměrů u žalobce, nelze považovat za důvod pro zrušení napadeného rozhodnutí to, že se žalovaný nezabýval aktuálními majetkovými poměry žalobce. Pokud se jedná o chování žalobce před vydáním původního zajišťovacího příkazu, které bylo rovněž hodnoceno jako důvod pro vznik obavy z případné vymahatelnosti stanovené daně (existence neoznámených účtů, zrušení registrace k dani z přidané hodnoty z důvodu neplnění povinností), tyto skutečnosti žalobce rovněž nijak v žalobě nezpochybnil a žalovanému nelze vytýkat, pokud k nim přihlédl s tím, že existovaly a byly hodnoceny i v rámci vydání původního rozhodnutí. Pokud s těmito závěry žalobce nesouhlasil, měl možnost namítat jejich nesprávnost jak v řízení o vydání původního zajišťovacího příkazu tak v řízení, které bylo ukončeno vydáním napadeného rozhodnutí.

21. Soud považuje za potřebné v souvislosti s touto námitkou ještě uvést, že samotný fakt, že daňovou kontrolou byla ověřena správnost daňového tvrzení žalobce a že byla prokázána správnost přiznané daňové povinnosti, neznamená, že odpadl důvod pro zajištění daně. Jak bylo již shora uvedeno, pro odůvodnění vydání zajišťovacího příkazu musí být splněny dvě podmínky, jednak stanovení daně a jednak obavy z obtížnosti jejího vymáhání. V tomto případě byly obě tyto podmínky naplněny. Námitka žalobce uvedená shora tak nebyla soudem shledána jako důvodná.
22. Pokud se jedná o námitku porušení § 114 odst. 2 daňového řádu tím, že žalovaný doplnil dokazování o sdělení výsledku kontrolního zjištění ze dne 11. 5. 2016, aniž by žalobci umožnil se k tomuto podkladu vyjádřit, k této lze uvést následující.
23. Podle § 114 odst. 2 daňového řádu odvolací orgán přezkoumá odvoláním napadené rozhodnutí vždy v rozsahu požadovaném v odvolání. Odvolací orgán však není návrhy odvolatele vázán, a to ani v případě, že v odvolání neuplatněné skutečnosti ovlivní rozhodnutí v neprospěch odvolatele. Žalobcem označené ustanovení daňového řádu sice nestanoví odvolacímu orgánu povinnost umožnit odvolateli vyjádřit se ke skutečnostem a důkazům zjištěným v rámci odvolacího řízení, tato povinnost však vyplývá z § 115 odst. 2 daňového řádu. Sdělení výsledku kontrolního zjištění ze dne 11. 5. 2016, č. j. 3666086/16/2004-60565-110514, bylo skutečně vyhotoveno až po vydání rozhodnutí o změně zajištěné částky dne 2. 5. 2016, jednalo se tedy o skutečnost zjištěnou až v průběhu odvolacího řízení, avšak v daném případě nelze nepřihlédnout k tomu, že s tímto sdělením byl žalobce před vydáním napadeného rozhodnutí prokazatelně seznámen při uzavření daňové kontroly a že toto sdělení nepředstavuje důkazní prostředek, který by mohl ovlivnit rozhodnutí v neprospěch žalobce. Seznámení s výsledky daňové kontroly je podkladem zejména k otázce výše zajištění a tuto výši v souvislosti s výší stanovené daně žalobce nijak nezpochybňuje. Za této situace má tedy soud za to, že nedodržení povinnosti vyplývající z § 115 odst. 2 daňového řádu ze strany žalovaného nepředstavuje vadu řízení, která by mohla mít za následek nezákonnost napadeného rozhodnutí.
24. Na základě všech shora uvedených skutečností dospěl soud k závěru, že žaloba nebyla podána důvodně, a proto ji podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítl.
25. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn ustanovením § 60 odst. 1 s.ř.s., když žalobce ve věci úspěch neměl a žalovanému náklady řízení nevznikly.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha dne 9. října 2019

JUDr. Karla Cháberová v. r.
předsedkyně senátu